

gaye
disiplin
başarı
tıkır

MÜSLÜM GÜLHAN BURAK ÖZGÜL FATİH METİN KAMİL ERDEM
EYÜP YARDIMCI AYSEL DAMAR AYTEN KEÇECİ

Yayın yönetmeninden

Yoğun tempoda geçen transfer döneminin son haftasının ardından artık takımların kadrosu oturdu ve lig yavaş yavaş ısınmaya başladı. Geçen hafta 2 yiyen takım sıradaki maçta 4 gol atabiliyor. 4 büyükler yavaş yavaş futbolunu oturttu ama eksiklikler hâlâ devam ediyor. Avrupada bizi temsil eden takımlarımız bizi sevindirirken ülke puanına da katkıda bulundular.

Geçtiğimiz ay milli maçlar açısından kötü geçti. Avrupa Basketbol Şampiyonası'nda elimizdeki turu verip elenirken futbolda tam anlamıyla rezil olduk. Lüksemburg ile oynadığımız karşılaşmada tam 3 gol yiyip sahadan 3-3'lük beraberlikle ayrılırken Faroe Adaları deplasmanından tarihi şok ile döndük. Farklı galibiyet parolasıyla gittiğimiz deplasmandan 2-1 mağlup olarak tarihimizin en üzücü mağlubiyetlerinden biri almış olduk.

Sporcular hakkında en çok duyduğumuz cümlelerden biri, "Ne güzel hayatları var, istedikleri yere gidip gezip geliyorlar"dır. Pekî bunun perde arkası nasıl? Squash sporu ile ilgili kırılan rekordun haberiniz var mı? Kurumsal futbolun içindeki ayrıntılara indiğimizde neleri görüyoruz? Bu ve daha birçok sorunun cevabını alacağınız yazılarla bu ay sizleri selamlıyoruz.

Keyifli okumalar.

BURAK ÖZGÜL

protokol tribünü

PROTOKOL
TRİBÜNÜ
YIL: 1 SAYI: 7
EKİM 2022

SAHİBİ VE
SORUMLU
YAZI İŞLERİ
MÜDÜRÜ
İSLAM BOZKURT

YAYIN YÖNETMENİ
BURAK ÖZGÜL

EDİTÖR
FATİH METİN

İRTİBAT
0545 544 04 99

MİZANPAJ
OĞUZ CAN ŞAHİN

WEBSİTE
protokoltribunu.com
sporanalitik.com

Bu gençlere dikkat!

Dango Ouattara
Doğum Tarihi:
11 Şubat 2002
Mevki: Sağ Kanat
Kulüp: Lorient
Boy: 1,77

Rasmus Hojlund
Doğum Tarihi:
4 Şubat 2003
Mevki: Santrfor
Kulüp: Atalanta
Boy: 1,91

Desire Doue
Doğum Tarihi:
3 Haziran 2005
Mevki: On Numara
Kulüp: Rennes
Boy: 1,81

Mathys Tel
Doğum Tarihi:
27 Nisan 2005
Mevki: Santrafor
Kulüp: Bayern Münih
Boy: 1,83 m

KURUMSAL FUTBOL

MÜSLÜM GÜLHAN

Bu terimi iki sene önce kullanmaya başladım. Daha önceleri herhangi birinin kullandığını da görmedim. Bunu belirtiyorum çünkü bir gözlemin sonucu oluşmuş bir kavramdır.

Bunun bir kulüp açısından bütünlük arz eden iki önemli parametresi vardır.

Birincisi; yönetim prensipleri açısından yukarıdan aşağıya doğru kurgulanmış bilgiye dayalı bir hiyerarşik yapının söz konusu olması...

İkincisi; bu yapının ikinci aşaması olan ve bu sefer en alt yaş grubundan A-Takıma doğru yetenek ve bilginin belirleyici olduğu bir hiyerarşik gelişim sürecini kapsar. Tüm kategoriler de aynı sistematik kurgu içinde takımların oynaması ile bir mevkide yetişen bir oyuncunun en alt yaş kategorisinden A-Takıma kadar aynı özellikler üzerine geliş-

mesi ve bir oyun kültürüne sahip olmasıdır.

Her iki kurgunun bir bütünün parçaları olduğu gerçeğini gözden kaçırmamak gerekir. Çünkü ortaya çıkacak bir kültürün sahip olduğu davranış kodları, aynı zamanda uyulması gereken mesleki kriterler ile davranış kriterlerini kapsamaktadır.

Bu kapsamdaki önemli ayrıntı ise dışarıdan yapılacak oyuncu transferlerinin bu kurguya adapte olacak özelliklere sahip olması ana kriter olarak belirginleşir. Ortaya çıkacak bir uyumsuzluktaki en belirgin olan şey her zaman kurguya ve var olan kültüre adaptasyonun sorunu olmasıdır.

Benim esas üstünde durmak istediğim saha içindeki oynanan oyunun bir kurumsal kimlik taşımasıdır.

Her ülkenin kendine ait sos-

Her ülkenin kendine ait sosyokültürel yapısı vardır. Ülkenin karşılaştıkları durumlara karşı bir tavır alma şekli vardır. Bunlar ülkelerin farklılıklarını belirginleştiren ana öğelerdir ve yaşam kültürünün dışavurumudur. Bu değerler silsilesini, içinde her alandaki etkileri kendi davranış ve yaşam üzerine oluşturdukları tüm algıların yansımaları olarak görürüz.

yokültürel yapısı vardır. Ülkenin karşılaştıkları durumlara karşı bir tavır alma şekli vardır. Bunlar ülkelerin farklılıklarını belirginleştiren ana öğelerdir ve yaşam kültürünün dışavurumudur. Bu değerler silsilesini, içinde her alandaki etkileri kendi davranış ve yaşam üzerine oluşturdukları tüm algıların yansımaları olarak görürüz.

Spor alanındaki bu algıyı 'ekol' olarak tanımlıyoruz.

Kurumsal futboldan bahsedebiliriz için bu 'ekol' tanımlanmasının kendine saha içinde belirgin kılacak özelliklere sahip olarak göstermesi gerekir. Diğer husus, bu 'ekol' üzerine kurgulanacak olan ku-

lübün sistematik yapı özelliklerinin oturtulmasıdır.

Yapısal özelliklerden kastım; tamamen yukarıda anlatmaya çalıştığım bütünleşmiş olan her iki kurumsal sürecin tamamlanmış halidir.

Süreci irdelediğimizde önemli farklılıkları ayrıntıda yakalamak gerekir. Aksi takdirde şeytana teslim oluruz.

Buradaki önemli kıstas, kulübün sahip olduğu tüm değerlerin insan faktörünün üstünde tutulmasıdır. Değerler bütününe tamamen kulüp belirlemektedir.

Değerler bütününe tüm inisiyatifinin kulübün elinde olması, ku-

rumsal yapıya egemen olmasıdır ki ancak bu süreç içerisinde bu yapının en temel değerlerinden bahsedebiliriz.

Temel değerlerden en önemlisi, 'ekol' üzerine kurgulanmış olan sahadaki oyunun sistematik kurgusunun tüm özellikleri kulüp tarafından belirlenmiş olmasıdır. Süreç kulübün yapısal tahammüllerini kapsamaktadır.

Sistemin içindeki tüm yönetsel içeriklerin sonucu, sahada oynanacak oyunun başarısı ve sonucun istenilen düzeyde olacak şekilde

sürdürebilir kılınmasıdır. Çünkü sonuçlardaki başarı ancak oyunun sistemsal bütünlüğünün başarıdaki disiplinle etkisinin sahadaki kurgu üzerinde belirginleşmesi ile oluşur.

En alt yaş grubundan A-Takıma kadar gelen tüm oyuncular bu felsefe içerisinde ve bunun kültür kodları ile yetiştirilir. Yazılı olmayan bu kodların tamamı davranış özellikleri ile belirginleşir. Misyon olarak, tüm takımın buna sahip olması ve yetişen ve gelen yeni oyunculara bu kodların benimsemelerine yardımcı olmaları da görevlerinin içindedir.

Tabii ki burada en önemli süreç hem yetiştirdikleri futbolcular hem transfer ettikleri futbolcular, transfer ettikleri teknik adamların bu kurgunun uygunluğu çerçevesinde değerlendirerek anlaşmaya varmalarıdır. Yani belirleyici otorite kulübün kendisidir. Saha içindeki kurguyu ve saha dışındaki anlaşmaları değerlendiren kurumsal kulüp yapısıdır.

Kulüp hiçbir şekilde bir antrenörün tek başına ve bir başkanın, tek başına inisiyatif kullanacağı yapı içerisini girmemektedir. Antrenörlerin değişimi ile başkanların değişimi süreci hiçbir şekilde etkilememektedir. Sadece var olan ve geçerli olan kurumsal yapıya ve saha içindeki kurumsal oyuna nüans katarlar ki bu mevcut felsefinin dışında bir ayrıcalık olamaz. Guardiola'nın Barcelo'na, Zidane'nin Real'de, Allegri'nin Juventus'daki farklı ayrıcalıkları gibi...

Bu kurumsallık istikrarın ana öğesini oluşturur.

Real Madrid, Barcelona, Bayern Münih, Juventus yıllarca bu süreci başarıyla sürdüren en önemli üst takımlar olarak sıralayabiliriz.

Bir alt asiste grubu da; Porto, Sevilla, Benfica ve Ajax olarak belirebiliriz.

Bu yüzdendir ki Chelsea, Paris Saint Germain ve Manchester City bu süreci para ile yürütememektedirler. Sürecin içeriği tamamen kültürel bir yaklaşımdır. Tabii ki bir finansal döngü vardır. Bu döngüyü de sağlayacak olan kriterler bu sistematik kurgunun getirdiği başarıdır. Logonun (Arma) gücü, finansal anlamda marka değeri olarak büyük getiriler sağlamaktadır.

Türkiye'deki takımları bu yapı içerisinde değerlendirecek olursak herhangi bir sonuç elde etmemiz mümkün olmaz. Çünkü ne kulüp yapıları ne de başkan (!) yapıları buna müsait değildir. Tamamen tüm yapı alt seviyedeki kültür kodları ile donatılmıştır.

Hele hele 'ekol' ile ilgili bir şeyin varlığından söz etmemiz mümkün değildir.

FARKLI KUŞAKLARIN SPORA ENTEGRESİ

BURAK ÖZGÜL

Telefonların olmadığı, telefonun olduğu ama kameralarının olmadığı, telefon ve kameralarının olduğu ama sosyal medyanın olmadığı, bir de bunların hepsinin olduğu dönem... Dünya 30 senede nereye geldi! İletişim makası çok açıldı. 25 yaşındaki genç, 15 yaşındaki anlayamıyor artık.

Sokakta yürürken, metroda yürürken, bir ev ziyaretine gittiğinizde bunu daha net anlayabiliyorsunuz. Esprileri, davranışları, toplum içindeki hâl ve hareketleri çok değişik olan 10, 20, 30, 40 yaşlarında 4-5 farklı jenerasyon var artık.

Bu durum her alanda olduğu gibi spor konusunda da büyük bir sorun teşkil ediyor. Çocuklar telefon ve tabletlerin başında harcadığı zamanı, fiziki bir aktiviteye ayırmıyor. Hareket etmek onlar için izleyecekleri bir YouTube videosundan daha değerli geliyor. Bizler çocukken akşam yemeğine annemin beni en az 3 defa çağıracağını hatırlarım. Futbol biz çocuklar

için bir yaşam biçimiydi. Maç izler, top oynar, okulda futbol konuşur, gazeteleri takip ederdik. Şimdilerde çocukları adeta yavaş yavaş zehirleyen bir durum söz konusu. Dışarıda; insanları sinirlendirip argo kelimelerle şakalaşan ucubelerin videosunu izleyip ona gülüp aynısını yapmaya çalışan 8-15 yaş çocuklar kaynıyor.

Bir anda bu kadar keskin bir geçiş insanlık tarihinde olmamıştı. Fransız Devrimi ve Sanayi Devrimi bile yıllar süren bir süreçti.

Bu olay ise son 5 yılda adeta zirveyi gördü. Bırakın çocuklarımızın dışarı çıksın; top oynasın, bisiklet sürsün, msket oynasın. Evde kaldıkları her an hem fiziksel hem de zihinsel olarak noksanlık yaşayacaklar.

Herhangi bir sporla ilgilenmek çocuklar için çok önemlidir. İlla profesyonel olmalarına gerek yok. Senelerce sokakta top oynayan çocuğun takım faaliyetlerine katkısı epey fazladır, kriz anlarında karar alma hızı ister istemez artar. Basketbol ve voleybol

oynayan çocuğun en basitinden fiziksel gelişimi bile yeterli olacaktır.

Olayın bir de başka bir boyutuna bakalım. 10-20 yaş çocuk ve gençlerin içinden amatör ya da profesyonel olarak futbol oynayan yüzlerce çocukla iletişim kurduğum ve kurtmaya devam ediyorum. Onlara; "En son hangi maç 90 dakika izledin, hangi ligleri takip ediyorsun, internet elinizin altında hiç Zidane, Xavi, Gerrard, Figo izlediniz mi?" diye sorular yöneltiyordum. Aldığım cevaplar hakikaten üzücü. Kimisi ayda 1-2 defa 90 dakika maç izliyor kimisi yalnızca tuttuğu takımın maçını izliyor kimisi saydığım isimlerin anca önlere videosu denk düşünce izliyor.

Veliler, antrenörler, yorumcular, öğretmenler hep birlikte el ele verip bu durumu gençlerin lehine çevirmeliyiz. Hayatlarına yön veren teknolojiyi amaç değil araç olarak görmelerini sağlamalıyız. Evinde saatlerce odasına kapanıp sosyal medyada zaman geçiren gençler değil, diri ve sportif bir nesil istiyoruz.

MAKİNEİNİN İŞLEMİYEN DİŞLİSİ

FATİH METİN

Saat gibi işleyen makinenin dahi bir dişlisinde sorun olması o makinenin çalışamaz hale gelmesine sebep olur. İşin erbabı olan o dişlinin tamir edilmesi veya değiştirilmesi durumunda makinenin tekrar saat gibi çalışacağını bilir. Burada meziyet sorunu tesbit edebilmektir. Aksi takdirde iş o makineyi kaldırıp çöpe atmaya varır ki, hiç kimse kendi işinde böyle bir zararı göze almaz.

Türk futbol camiasında ise iş böyle değil. Sorunların tesbiti noktasında kafa konforunu bozmayacak şekilde yapılan yorumlar, doğal olarak gelişimin önünde engel teşkil ediyor. Yanlış tesbitler yanlış çözüm çabalarını beraberinde getiriyor. Dişliyi değiştirmek yerine iş makineyi kaldırıp çöpe atmaya varıyor.

Futbola dair yanlışlığı böylesine basit bir örnek üzerinden anlatma sebebim bu örneğin Galatasaray'ın durumuna tam oturması... Burada başka bir maksadım daha var; o da Gaziantep maçında Gaziantep Futbol Kulübünü 10 kişi kaldıktan sonra sürklase ederek 11 kişi oynarken ortaya koyamadığı oyunu bir kişi eksikken sahaya yansıtan Galatasaray'ın asıl sorununun ne olduğunu tesbit ve sorun bu kadar barizken bunu tesbit etmekten aciz futbol kamuoyunu tenkid etmek. Zira bir takım düşünün 11 kişiye hiçbir şey üretmeyen ve 10 kişi kaldıktan sonra yapılan bir oyuncu değişikliğiyle rakibini sahadan silen... Burada bir anormallik olduğu aşikâr değil mi?

Geçtiğimiz sene üzerindeki formayı çıkarıp bir

Çok dengeli ve yetenekli bir orta saha kuran Galatasaray, çok hızlı düşünüp bunu uygulayan üç orta alan futbolcusuyla her organize atak teşebbüsünde rakibe değil Kerem Aktürkoğlu'na takılıyor. Gaziantep maçının henüz 12. dakikasına kadar 7 kere topla buluşan Kerem bu topların tamamını kaybetti, hem de yanında oyunu açacak bir çok opsiyonu bulunan pozisyonlarda umut vaadeden atakları kendisine övgü düzülecek çalımmlar atma sevdasıyla heba etti.

Anadolu takımının formasını giydirdiğiniz takdirde kimsenin ne oynanan futbolu ne de puan tablosundaki yerini hayretle karşılamayacak olduğu Galatasaray'ın "yıldız"ı Kerem Aktürkoğlu'ydü. Geride bekleyip kontraya çıkmaya çalışan takımın, 2. Bölgedeki onlarca top kaybına rağmen sadece birkaç pozisyonda geçişi başarıyla yapabilen oyuncusu sadece hızı sayesinde (buraya dikkat oyunu hızlı oynamasından bahsetmiyorum, zira Kerem son derece yavaş düşünen bir oyuncu) takımın yıldızı oldu. Bu durumda Kerem'in hemen hemen her Anadolu takımının isteyeceği tip bir oyuncu olduğunu inkâr edemeyiz. Fakat bu sene işler fazlasıyla değişti ve Kerem'in her maçta bu takımın oyuncusu olmadığını ispatlamak için çaba sarfetmesine dahi gerek kalmıyor. Geçen sene "bazen" driplingleri, şutları ile neticeye ulaşan Kerem Kasımpaşa maçı hariç bu sene bunları da yapamadı.

Çok dengeli ve yetenekli bir orta saha kuran Galatasaray, çok hızlı düşünüp bunu uygulayan üç orta alan futbolcusuyla her organize atak teşebbüsünde rakibe değil Kerem Aktürkoğlu'na takılıyor. Gaziantep maçının henüz 12. dakikasına kadar 7 kere topla buluşan Kerem bu topların tamamını kaybetti, hem de yanında oyunu açacak bir çok opsiyonu bulunan pozisyonlarda umut vaadeden atakları kendisine övgü düzülecek çalımmlar atma sevdasıyla heba etti. İlk yarının sonunda Kerem'in top kaybı sayısı 18'di. Bir hücum oyuncusunun 18 kere top kaybı takımının 18 hücumunu kesmenin yanısıra, rakip sahaya yerleşmeye başlayan takım arkadaşlarının da 18 kere

geri koşması demektir ve Kerem Aktürkoğlu'nun bir kere dahi başarı sağlayamadığı artistik çalım denemeleri sebebiyle Galatasaray'ın bütün futbolcularının 90 dakikaya yatacağı eforu tüketme lüksü yoktur.

Acaba, 10 kişi kalan Galatasaray'ın ikinci yarı Kerem'in çıkmasından sonra daha derli toplu görüntü vermesinin, daha fazla pozisyona girmesinin sebebi, topu attıklarında kaybeden ve kendilerini geri koşturan Kerem'in oyunda olmaması olabilir mi?

Kerem'in bu durumu sadece Gaziantep maçına özel değil. Adana Demirspor maçında da Kerem 90 dakika sahada kaldı ve 30'a yakın top kaybı ve birçok başarısız şut denemesinde bulundu. Hani Hasan Şaş diyordu ya "Hagi bin kere vuruyor bir şey yok, biz bir kere vurduk auuu!" Auuu Kerem! Kasımpaşa maçı dışında takımına hiçbir dikkat ediniz tekrar söylüyorum "hiçbir" katkı sağlayamayan Kerem Aktürkoğlu, takımın en fazla top kaybeden oyuncusu olmanın yanı sıra kısa mesafe paslarda en düşük yüzdeye sahip oyuncusu... Bunla da sınırlı değil, Kerem Galatasaray'ın şu isabet oranı en düşük oyuncularından da biri. Top ayağına geldiğinde kendisi dahil kimsenin ne yapacağını bilmemesi, tahmin dahi edememesi ise cabası...

Elbette Galatasaray'ın bütün sorunu bu değil; mesela Yunus'un da Kerem'den eksik kalır bir tarafı yok. Fakat Yunus'un Kerem'e nazaran daha dengeli bir oyun oynaması Kerem kadar göze batmasını engelliyor.

Dolayısıyla Galatasaray'ın en büyük sorunu Kerem Aktürkoğlu'nun Galatasaray'ın bu sene ortaya koymak istediği "büyük takım" şablonuna uyan bir oyuncu olmaması gibi görünüyor. Bu bakımdan Gaziantep maçı, bir futbolcunun varlığı ya da yokluğu bir takımı ne kadar değiştirebilir sorunun cevabını da içinde barındırıyor.

Galatasaray yedek kulübesinin, Gaziantep maçında kırmızı kartla gelen büyük bir sorunu tesbit şansını elleriyle itmesi, son birkaç maçı takımın aksamada devam etmesinin de sebebi... Teknik heyetin Barış Alper Yılmaz'ı değerlendirmek, orta sahada Toreira ve Oliviera'nın yanında Berkan'ı monte edip Mertens'i sola atmak gibi opsiyonlar oluşturması gerekirken Kerem'de ısrar etmesi, taraftarın da tatsız bir şekilde olaya müdahil olmasını beraberinde getirebilir ve Kerem'in yedeğe çekilip bir süre düşünmesine fırsat vermemek hem Galatasaray hem Kerem Aktürkoğlu için daha kötü neticelere sebep olabilir.

Son olarak yukarıda vurgu yaptığımız "hızlı oyun" ifadesine dikkat çekelim. "Hızlı oyun" hızlı koşmak değildir, hızlı oyun hızlı düşünmek ve düşündüğünü uygulamaya geçirmektir. Bu bakımdan Galatasaray'ın en hızlı oyuncusu -futbolu sadece düz mantık ile algılayanların tüm eştirirlerine rağmen- Sergio Oliviera'dır. Ve onun da önemi Adana Demirspor maçının ilk yarısında zannedirim anlaşılmıştır.

ANTRENÖRLÜK FELSEFESİ

Antrenörün görevi deneyimlerine, bilgilerine, değerlerine, fikirlerine ve inançları üzerine kurulu olacaktır. Antrenör kendine şu soruyu sormalıdır; gerçekten değerlerimi ve kendimi yeterince iyi tanıyor muyum?

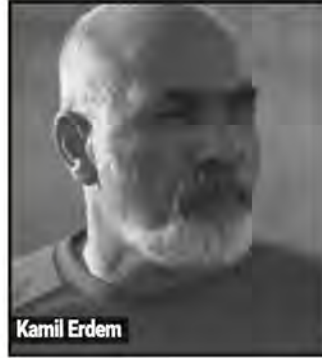
DR. KAMİL ERDEM

Antrenörler birçok sebepten kendilerine karşı dürüst değillerdir. Her şeye rağmen kazanmak, ebeveynlerin ve diğerlerinin baskısı altında kalmak, hatta diğer antrenörlerin sözüm ona başarılı yöntemlerini taklide kalkmak, bu sebeplerin arasındadır. Bazen bu etkiler pozitif antrenörlükle sonuçlanabilir. Ancak, antrenör kendi deneyimleri, değerleri, düşünceleri ve inançları çerçevesinde düşünmelidir.

Antrenörlerin eğittiği sporcular üzerinde çok büyük etkisi olduğunu kabul edersek, antrenörün amaçları, inançları

Antrenörlerin eğittiği sporcular üzerinde çok büyük etkisi olduğunu kabul edersek, antrenörün amaçları, inançları ve kişiliğine dayanan bir felsefe oluşturması mantıklıdır. Sporcularını nasıl ve niçin çalıştırdıkları konusunda eğitmek ve ne amaca ulaşmaya çalıştığını açıklamak sporcularla antrenör arasındaki güveni sağlar. Daha da önemlisi, yüksek performans almayla sonuçlanır.

Kamil Erdem

ve kişiliğine dayanan bir felsefe oluşturması mantıklıdır. Sporcularını nasıl ve niçin çalıştırdıkları konusunda eğitmek ve ne amaca ulaşmaya çalıştığını açıklamak sporcularla antrenör arasındaki güveni sağlar. Daha da önemlisi, yüksek performans almayla sonuçlanır.

Eğer kişisel olarak oluşturduğunuz antrenörlük prensipleri çerçevesinde çalışılmıyorsa, gönüllü antrenörlerden uluslararası antrenörlere kadar antrenörlüğün her düzeyinde tutarsız çalışmalar olabilir. Eğer ki bir antrenörseniz görevinizi, kendi deneyimlerinize, bilgilerinize, görüşlerinize

ve inançlarınıza dayanarak yapmanız beklenir. Bu zaten kendi içinde bir felsefedir. Muhtemelen bu kendiliğinden olan bir şeydir. Fakat sorulması gereken soru şudur; kendinizi, gerçekten öz değerleriniz ve antrenörlük yöntemlerinizin ne olduğunu bilecek kadar iyi tanıyor musunuz? Çok az antrenör vardır ki bu sorunun yanıtını düşünür ve bu değerleri göz önünde bulundurur. Bu değerleri dikkate almayan antrenörlerin yöntemleri sıklıkla tutarsızdır ve son görüye dayanır. Yani işler kötü gittiğinde sorumluluk, çeşitli bahanelere ve suçlamalara ya da yakınmalara yüklenir.

Antrenörlerin tutarlı ve içten yaklaşımının en büyük getirilerinden biri de karşılıklı güvenidir. Antrenör ve sporcu arasındaki kuvvetli bağ, yüksek performans ve göreve bağlılıkla sonuçlanır.

Aklı başında olan antrenörler, felsefesini öngörüye dayalı etraflı bir şekilde düşünerek oluşturmaya çalışır ve kişisel bir antrenörlük felsefesi geliştirir.

Kişisel bir antrenörlük felsefesi bir yol haritasına benzetilebilir. Sürdüğünüz arabayı deneyimleriniz, inançlarınız, görüşleriniz ve değerleriniz, gideceğiniz yön ve varacağınız yeri performans, memnuniyet, sonuçlar vb. ulaşmakta olduğunuz yolda önünüze çıkacak engelleri de antrenörlük içeriği, dış etkiler, çalışma koşulları ve kurallar olarak göz önüne almak aracınızı güvenli bir şekilde sürmenizi sağlar.

ANTRENÖRLÜK FELSEFESİ GELİŞTİRMEK

Bütün antrenörlerin hayatları boyunca gelişimlerini sürdüreceği bir felsefeye ihtiyaçları vardır. Hatta tecrübeli antrenörler bile felsefelerini tekrar gözden geçirmek isteyebilirler. İyi tanımlanmış bir felsefeye sahip olabilmek için antrenörün öncelikle kendisini, oyuncularını, futbolu ne kadar iyi tanıdığını ve antrenör olarak neyi başarmak istediğini gözden geçirmesi gerekmektedir.

Antrenörün görevi deneyimlerine, bilgilerine, değerlerine, fikirlerine ve inançları üzerine kurulu olacaktır. Antrenör kendine şu soruyu sormalıdır; gerçekten değerlerimi ve kendimi yeterince iyi tanıyor muyum?

Birçok antrenör bir felsefe geliştirmenin değerine inanmamaktadır. Felsefe sahibi olmanın onların günlük işlemlerini (prosedürlerini) ve stratejilerini nasıl etkileyebileceğini farketmezler.

Ancak, bir antrenörün felsefesi aslında çok pratik bir konudur. Gerçekten de, her antrenörün, farkında olsun olmasın, kendi oyunculuk deneyimlerine dayalı belli prensipleri takip eder. Felsefemizin büyük kısmı eski antrenörlerimizin felsefesinden oluşmaktadır. Bu doğal bir başlangıçtır, çünkü bu bizim alışık olduğumuz ve kendimizi rahat hissetmiş olduğumuz bir oluşumdur.

Yeni ve tecrübesiz bir antrenör olarak ilk antrenmanınız için çok hazırlık gerekir. Elbette ki, ilk antrenörlük pozisyonunuz için heyecan duyuyorsunuzdur. Büyük ihtimalle ne yapacağınızı planladınız ve hazır olduğunuza inanıyorsunuz. Ama gerçekten hazır mısınız? Antrenör olarak yapacağınız her şeyin nedenini ve nasılına düşündünüz mü?

Oyuncu olarak, gözlemci olarak, derslerde okuduklarınızdan öğrendikleriniz, diğer antrenörlerle yaptığınız tartışmalar ve bunlara kendi kişiliğinizi eklediğiniz zaman antrenörlük felsefesi oluşturmanın daha başındasınız demektir. Buna aldanmayın, başarı için bunlar garanti değildir. Asıl olan bu felsefeyi yürüttüğünüz yoldur ve bu felsefeye bağlı kalmaktır. Önemli olan yarılarca bunu değiştirerek ve geliştirerek devam ettirmektir.

Tüm antrenörleri yöneten bir çeşit antrenörlük felsefeleri vardır. Bu içgüdüsel ya da resmi olarak dokümanlara dayalı, iyi planlanmış bir şekilde gelişebilir. Buna dayanarak resmi bir felsefe geliştirmede antrenör, üç prensibe

bağlı kalarak daha iyi bir antrenör olma, sporcularla ilişkilerini ilerletme ve performans almak için, kendi yeteneğini en uygun şekilde felsefesini oluşturmalıdır.

1. Kendini Tanıma

Değer yargularınızı, ahlaki değerlerinizi ve inançlarınızı tanımlamak, sizin kendi tarzınızı başarılı bir şekilde uygulayabilmenizi sağlar.

İyi ve kötü taraflarınızı, zayıf ve güçlü yanlarınızı tanıyın, neden antrenörlük yaptığınızı, antrenörlük görevinizi etkin bir şekilde nasıl iyileştirebileceğinizi keşfedin.

Neden antrenörlüğü seçtiniz?

Takımınızı nasıl çalıştıracaksınız?

Antrenörlük hedefleriniz nelerdir?

Zayıf veya olumsuz yönlerinizi keşfedin ve bu yönlerinizin antrenörlük hâkimiyetinizi etkilemesine izin vermeyin. Örneğin, bir antrenmanda kendinizi filme aldırın daha sonra kendinizi izleyin davranışlarınızı gözlemleyin. Bu işe yarayabilir.

Bunun yanında güçlü yönlerinizi keşfedip bunu kendi avantajınıza kullanın. Güçlü yönlerinize odaklanarak bu yönlerinizden faydalanabileceğiniz en tutarlı çalışma tekniklerini bulabilirsiniz.

2. Öngörü

Çalıştırdığınız sporcuların yaşları, cinsiyetleri ve eğitim düzeylerini iyi anlayın. Siz ve sporcularınız antrenman ve yarışma için ne kadar zamana sahipsiniz? İlerletebileceğiniz gelişim programlarınız nelerdir? Nasıl bir çalışma koşullarına sahipsiniz? Sporcularınız için belirlediğiniz kısa, orta ve uzun vadeli hedefler nelerdir? Ebeveynler ile karşılaşacağınız sorunlara hazır mısınız?

Öngörü, antrenörlük sürecinizde ne tür engellerle karşılaşacağınızı, yüz yüze geleceğiniz sorunları nasıl en aza indireceğinizi, uygun ve güvenli antrenman yöntemlerini ve erişmek istediğiniz hedeflerinizi belirler.

3. Sporcunuzu Tanıma

Sporcularının kişiliklerini, yeteneklerini, amaçlarını ve neden sizin takımınızda olduklarını anlamalısınız. Bununla birlikte, hazırladığınız antrenman türlerinin, sporcuların ihtiyaçlarına, güç ve limitlerine uygun olup olmadığını bilmelisiniz.

Kendi değerlerinizi, inançlarınızı ve alışkanlıklarınızı gözden geçirmiş gibi sporcularınızın her birini tanımak için zaman ayırın. Onların güçlü yanlarını, zayıf noktalarını ve becerilerini tanıyıp anladıktan sonra onları çalışma yaklaşımınızı geliştirebilirsiniz.

Bu bilgilerle yüksek performansı oluşturacak bir "takım" yaklaşımını geliştirmeniz mümkün olabilir. Antrenörlük felsefenizi yukarıdaki üç temel öğeye dayandırdığınızda, oluşturduğunuz yol haritanızı gerçekçi hale getirebilirsiniz. Böylece hem sporcularınız hem de kendiniz için gelişmiş bir performansla ödüllendirilmiş olursunuz.

KENDİN OL!

Futbol antrenörü olarak her zaman kendiniz olun, baş-

ka biri olmaya çalışmayın önemli olan sizin önceliğinizdir. Diğerlerinin fikirlerini kabul etmek doğrudur fakat başka biri olmaya uğraşsanız asla onun gibi olamazsınız, futbolcularınız da bunu anlar ve size olan güvenleri sarsılır.

Antrenör, kendi antrenörlük felsefesini oluştururken ve analiz ederken ilk olarak antrenörlüğün ne olduğunu bilmelidir.

Antrenörlük, aynı zamanda bir eğitimcilik, mentörlük ve sporcuları için model olmak, insan davranışının erişebileceği en yüksek standartları oluşturmak ve her zaman her koşulda olumlu olabilmektir. Aynı zamanda sporcuların rüyalarına kavuşmalarına yardım etmekten ibarettir. Bu olumlu, zekice ve tutkuyla yapılmalıdır. Olumlu antrenörlük ve rol model olma, antrenörlük felsefesinin özünü oluşturur. Bu sporcularınızın başarısı için anahtar malzeme olacaktır. Bu neden bile tek başına tüm antrenörlerin resmi bir antrenörlük felsefesini oluşturmasının önemini ortaya koyar.

Kendinizi tanımlayın

İyi bir öğretmen mi?

Motive edici mi?

Akademisyen mi?

İletişimci mi?

Eski bir sporcu musunuz?

Bu önemli sorulara yanıt vermeniz gerekecektir. Kendini tanımlamak kendine güveni ve neye inandığını gösterir. Düşünmeniz gereken bir konu da diğerlerinin sizi nasıl gördüğüdür. Başka biri olmaya çalışsanız ulaşabileceğiniz ter en iyi ikinci olmaktadır. Antrenörlük farklı biri olmaktadır.

Dr. Kamil ERDEM

Teknik Direktör

Bunları Biliyor muydunuz ?

1- Alex Song 27 kardeştir. 17 kız - 10 erkek

2- Ibrahimovic ve Brezilyalı Ronaldo tarihin en iyi oyuncularını arasında gösteriliyor olsalar da hiç Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu yaşamamışlardır.

3 - Arsene Wenger'in "ArseneWenger 33179" adında bir asteroidi vardır.

4 - Lewandowski bir dönem Blackburn Rovers'a imza atmak için kulüp binasına gitmek isterken İzlanda'da yanardağ patladı ve uçuş iptal oldu. Sonrasında tabii anlayamadılar.

5 - Bir dönem Wigan forması da giyen Maynor Figueroa'nın sol ayağında 3 parmak vardır.

6 - Süper Lig'in en hızlı golünü 2021-22 sezonunda Gaziantep FK formasıyla Başakşehir ağlarını sarsan Muhammet Demir atmıştır.

TEKNİK (SORUN) DİREKTÖR

EYÜP YARDIMCI

Futbolun içinde var olan ve tüm etkinliğine rağmen bir o kadarda içinde nankörlük barındıran mevkilerinden birisidir **"Teknik Direktörlük"** mevkisi...

Onlarla ilgili çokça şeyler yazılmış ve onların dillere pelesenk olmuş çokça sözü akıllara yazılmıştır.

Dünya edebiyatının önemli isimlerinden ve "ustalık" apoletini omuzlarına takmayı hak etmiş ka-

lemlerinden Eduardo Galeano (3 Eylül 1940 yılında Uruguay Montevideo'da dünyaya geldi ve 13 Nisan 2015 tarihinde doğduğu topraklarda hayata gözlerini yumdu. Geride birçok önemli eserler bıraktı "Latin Amerika'nın Kesik Damarları", "Kadınlar", "Ateş Anıları 1 Yaratılış", "Ateş Anıları 2 Yüzlü ve Maskeler", "Ve Günler Yürümeye Başladı", "Zamanın Ağzları", "Ateş Anıları 3 Rüzgarın Yüzyılı", "Gölgede ve Güneşte

Futbol", "Aynalar", "Tepetaklak", "Söz Mezbahası Görüşmeler Gözlemler...", "Hikâye Avcısı", "Biz Hayır Diyoruz", "Aşkın ve Savaşın Gündüz ve Geceleleri" gibi...)

İşte bu eserlerinden kült hale gelmiş olan "Gölgede ve Güneşte Futbol" eserinin "Teknik Direktör" bölümünde, teknik direktör gerçeğini şöyle kaleme almıştır:

"Eskiden antrenörler vardı ve kimse

de fazla kulak asmazdı onlara. Futbol oyun olmaktan çıkıp doğru dürüst teknokratlara ihtiyaç duyulmaya başlandığında, antrenörler sessizce göçüp gittiler. İşte o zaman teknik direktörler geldiler dünyaya. Görevleri doğaçlamayı ortadan kaldırarak ve özgürlüklerini sınırlayarak, disiplinli birer atlet olmak zorunda olan oyuncuların verimlerini artırmaktı. Antrenör, "Oynayalım!" derdi.

Teknik direktör ise, "Çalışalım!" diyor.

Şimdi her şey rakamlarla ifade ediliyor. Yirminci yüzyılda futbolun öyküsü olarak kabul edilen ve cesareten korkuya doğru katedilen mesafe, esasında 2-3-5'ten yola çıkılarak, 4-3-3, 4-4-2 üzerinden 5-4-1'e varışın öyküsüdür. Bu işe yabancı olan biri bile, biraz yardımla bu rakamları tercüme edebilir, ya da bir bakarsınız hiç kimse çıkamaz işin içinden. Bu noktadan sonra teknik direktör, İsa'nın kutsal doğumuna benzeyen esrarengiz

formüller geliştirir ve bunlarla birlikte, kutsal üçleme kadar içinden çıkılmaz taktik şemalar hazırlar.

Babadan kalma kara tahtadan elektronik ekranlara geldik. Ustaca oyunlar şimdi bilgisayarda tasarlanıp videoda gösteriliyor. Ama bu mükemmellik düzeyine, maçlar televizyondan verilirken pek rastlanmıyor nedense. Televizyonlarda daha çok, teknik direktörlerin gergin yüzlerini görüyoruz. Yumruklarını sıkıp bağırarak, birileri anlayabilse, maçın gidişatını tamamiyle değiştirebilecek birtakım talimatlar veriyorlar.

Gazeteciler, maç sonrası düzenlenen basın toplantılarında delik deşik ederler onu. Teknik adamların zaferlerinin formülünü açıkladıkları hiç görülmemiştir; ama yenilgilerin nedenleri konusunda değerli açıklamaları hep vardır:

"Talimatlar çok açıktı ama kimse dinlemedi," gibi birşeyler söyler, takım işe yaramaz bir takım karşısında he-

zime uğradığında. Ya da üçüncü kişi ağzından bu tarz bir şeyler söyleyerek kendine olan güvenini pekiştirir:

"Sabırlı davranan rakip takım, kavramsal olarak net bir galibiyet yakalayamadı, teknik direktör bu durumu, etkinliğe ulaşabilmek için birçok fedakârlığın gerekli olduğu şeklinde yorumlamaktadır."

Gösteri makinesi her şeyi öğütür. Her şey bir süre sonra yok olur. Tüketim toplumunun tüm ürünleri gibi, teknik direktörler de kullanılıp atılabilirler. Seyirciler bir gün, "Çok yaşa!" diye ortalığı inlettikleri halde, bir sonraki pazar günü kellesini isteyebilirler.

Teknik adamlar, futbolun bir bilim, sahanın da bir laboratuvar olduğunu düşünürler. Yöneticiler ve taraftarlar ise ondan Einstein kadar zeki ve Freud kadar ince olmasını istemekle kalmazlar, aynı zamanda Lourdes Meryem'i gibi mucizeler yaratmasını ve Gandi gibi sabırlı olmasını da beklerler.

Türkiye'nin bir teknik direktör

öğütme merkezi olduğu çok zamandır biliniyor. Bir takımda birkaç sezon üst üste çalışan teknik adamlar karşılaştığında "yüzü eskidi, artık yenisi gelsin" anlayışı bizim teknik adamlara bakışımızı yansıtan bir başka veridir. Türkiye'de teknik adamlara yüklenen anlam ve değerler öylesine yüksektir ki, yeri geldiğinde başarısızlıktan tek başına sorumlu tutulmaları da, sırtlarına yüklenen bu ağırlıktandır. Koskoca futbol endüstrisinin içerisinde hiçbir futbol unsuruna bu denli yük yüklenmez.

Halit (Deringör) Ağabey teknik adamlar üzerine zaman zaman yazar. Engin deneyimlerinin sonucunda teknik adamların sınırlarını da çizer. Bu konuya ilişkin yazdıklarının tamamına yakınına katılırım. Avrupa'ya adınırla olup da, bizdeki kadar teknik adamlara abartılı yaklaşan başka bir ülke yoktur. Henüz ligin ikinci haftasında

başkan tarafından görevden alınan teknik adamlar olduğu gibi birçoğu da sorgulanmaya başlandı.

Kulübün bir elemanı olmasa da görevlisi durumundaki teknik adamların en önemli özelliği içinde bulunduğu koşulları çok iyi analiz ederek doğru kararlar verebilmesidir. Bu kararlarını verirken de neden-sonuç ilişkisini kurabilmelidir. Bakır tencere altın kaşık ile karıştırılmaz. Türk futbolunun içinde bulunduğu koşullar teknik adamların bilimsel yaklaşımı için uygun değildir. Spor akademisi mezunlarının kulüplerden içeri girememelerinin, Ersun Yanal'ın çektiği sıkıntının nedeni de budur.

İnsanlık bilim ve teknolojinin verileri ile aydınlanıp doğru yolu bulmasına karşın Türkiye bilime sırtını dönmüş, karanlık bir yolda el yordamıyla yürüyüp yolunu bulmaya çalışmaktadır. Bu bağlamda

İzlanda'ya yenilmenin ötesinde rakiplerimiz karşısında çaresiz kalışımızın nedeni de budur. Bilimsel olarak hiçbir özelliği ve bakışı olmayan bir kişiye futbolumuzu teslim edip sonra da başarı beklemek üçüncü dünya düşüncesinin ürünüdür.

Futbolda başarılı ülkeler ya da dönemsel başarı edinmiş olanlar hep bilimin öncülüğünde ilerlemişlerdir. Çünkü teknik direktör bilimsel düşünen bir kafaya sahip olmalı aynı zamanda bir sanatçı gibi davranabilmelidir. Bilimsel düşünme olmadan antrenörlükte başarılı olmak olanaklı değildir. Ülkemizde zaman zaman edinilen başarılar bir rastlantı değil o günlerde futbola kafa yoran insanların bir rastlantı sonucu bir araya gelmesiyle ilişkilidir. Eğer bilimsel düşünceyi bir yaşam felsefesi haline getirebilsek o başarıları daha ileri boyutlara taşıyabiliriz. Başarı geleneksel yöntemlere ve belli kişilere bağlanınca gelişmenin koşulları da ortadan kalktı.

Üst düzey teknik adamlık yetenek gerektirdiği kadar bu yetenekleri daha ileri aşamalara taşımak için bilimsel düşünce, bilgi ve bu özellikleri kişilik üzerinden topluma yansıtabilmek önemli, önceliklidir. Teknik adamlığın bazı önemli özelliklerini genetik faktörlere bağlayanlar olabilir ama henüz bunu ölçebilecek bir bilimsel düzeneğe sahip olmadığımız için yol gösterici ana unsur bilim olacaktır. Bir başka deyişle teknik adamların kalitesi hakkında bir karar verme durumunda başvurduğumuz bilim ve bilimsel düşünce olmalıdır.

Futbol ekonomisi bu denli büyüdükçe, ilişkilerin son derece karmaşık hale geldiği günümüzde teknik adamların öneminin giderek artması doğaldır. Ancak bu önemli değişiklik içerisinde teknik adamların teknolojik gelişmelere olumlu tepkilerinden sonuç almaları ancak bilimsel yaklaşımla olanaklıdır. En azından elindeki insanlardan bir takım oluşturma yolu bilimsellikten

geçer. Teknik adamların deneyimlerini artırmak için zaman zaman geleneksel yöntemlerden yararlanabilirler ama bunu antrenörlük ilkerinin vazgeçilmezi olarak göremezler.

Her şey sürekli değiştiğine, bilim de bu değişimin anlam ve önemini açıkladığına göre teknik direktörler edindikleri ile yetinemez, eldeki en iyinin bile iyisi olduğunu düşünmelidirler. Bir futbol oyuncusu "Beni olgun bir sporcu haline antrenörüm getirdi, başarılarımın karşısında mütevazı olmayı öğretti" demştir.

Teknik di-

rektör kendi gelişimini tamamlayıp bilimsel bir bakış açısı kazanmış, ama yaşamını elindeki futbolcuların gelişmesine adanmış bir sanatçıdır. Türk futbolu bu tanımlamaya uygun sanatçı teknik adamlara sahip olmadığı için yerlerde sürünmektedir. Sanatçı denilince insanların çoğunun aklına rol yapan kişi gelir. Bizim teknik adamlarımız kadar iyi rol yapan hiçbir sanatçı yoktur. Çünkü sanatçı, rol yaparken, yaptığı rolün içine toplumsal duyarlılığı sığdırıp, ülke insanlarının yaşamda zorlandıklarında bir çıkış yolu gösteren kişidir. Bizim antrenörümüzün genelini böyle bir yükümlülüğü ya da duyarlılığı olmadığı için sadece rol yaparlar, hakkını da verirler..."

Eduardo ustanın kelimelerinden kafamızı kaldırıp şöyle bir ülke futbol iklimine göz atacak olursak, bizde teknik direktör kavramının anlamını ve özelliğini çoktan kaybettiğini görürüz.

Teknik Direktör dediğimiz şey kaleci gibidir, yaptığı iş aslında nankörlük barındırır kimseye yaranamaz. Buna en güzel ülkemizden örnek vermek gerekirse ki dijital yayın yapan bir kanalda, hayatının belgeseli yayınlanmaya ve büyük ilgi toplama-ya başlamış, sadece ülkemizde değil İtalyada bile tanıtımı ile ilgili PR çalışmaları yapılmış bir isim sayın Fatih Terim'i gösterebiliriz.

"Galatasaray eşittir Fatih Terim" gerçeğini kabul etmemiz gerekir. O sadece Galatasaray'da üstün başarılar yaşamış, haklı övgüyü duymaya layık bir insan değildir, o sahada hayat bulan yaptırdığı tüm gerçeklerin diğer yanında Galatasaray'ı çalıştırdığı her dönem adeta Galatasaray başkanlığı görevinde öyle gizliden değil açık şekilde üstlenmiştir.

Fatih Terim'in yerinde o dönemlerde başka bir isim olsaydı, onu gönderme cesaretini kendilerinde bulan

birçok yönetim çoktan devrik yönetimler arasında isimlerini yazdırlardı.

Bu ülkede futbol iklimi hep ters-ten emekte, bu ülkede futbol iklimi sadece ve sadece yönetim katında oturan kişilerin adına çalışmaktadır.

Fatih Terim ve onun gibi işini salt başarı adına yapmak isteyenlerin dışındakiler hep el üstünde tutulur çünkü onlar teknik direktör değildir teknik direktörlük makamının sorunsal halleridir.

2022-2023 sezonu henüz ikinci ayını devretmemişken Beşiktaş, Fenerbahçe ve Galatasaray teknik direktörleri hep idam sehhasının üstünde yer aldılar.

Jorge Jesus, Valerien İsmael, Okan Buruk...

Son zamanlarda Valerien İsmael hep tartışılır, aranan suçlular listesi-

nin en üstüne ismi yazılır oldu.

Şaşıрма yetimizi kaybettik!

Maalesef bu ülkede bu işler hep böyle!...

Kimse asmak için can attığı Valerien İsmael'in son sözünü dinlemek bile istemiyor, herkesin tek derdi onun başı üzerinde sallanıp duran "Demokles'in Kılıcı"nın Şenol Güneş güzellemesi ile görevini yapması...

Sonrası malum teknik direktörler için bilindik, basma kalıp "Hocamızın arkasındayız" sözü duyarsınız ve sonrasında herkes görevini yapar başta "Demokles'in Kılıcı"...

Her şey Nazım Hikmet Ran'ın "Demokles'in Kılıcı" eserindeki; "Normal olan bir demokraside, seçim öncesi verilen sözlerin yerine getirildiği nerede görülmüş" sözleri gibidir, sonrasında ise başka sözlere kulak veririz, adı teknik direktörlük makamına yazılmış isimlerin:

Frank Rijkaard

"Türk futbolunda her şeyden biraz var ama hiçbir şey tam değil."

Sir Alex Ferguson

"İstatistik mini etek gibidir, çoğu şeyi gösterir ama asıl gösterilmesi gerekeni göstermez."

"Bana Zidane'nın yanında 10 tane

kalas verin size Şampiyonlar Ligi'ni getireyim."

Jose Mourinho

"Yorgun? Günde 15 saat çalışıp ayda birkaç yüz euro kazanıp evine dönen baba yorgun ve stresli olur. Biz değil."

"Eğer taraftar protesto edecekse, maçtan 40 dakika önce sahada olacağım, beni ıslıklaşınlar. Maçta takımı desteklesinler."

Fatih Terim

"Benim kitabımda yenilmek de, vazgeçmek de yoktur. Ben kaybedenlere asla kızmam ama vazgeçenleri ve yenilgiyi baştan kabul edenleri kitabımdan silirim."

Slaven Bilic

"Sadece umut etmiyoruz, bir planımız var ve kimse bizden umudumuzu söküp alamaz."

Johan Cruyff

"Futbol basit bir oyundur. Zor olan basit oynamaktır."

Arsene Wenger

"Bir Brezilyalı iyidir, iki Brezilyalı risklidir, üç Brezilyalı teknik direktörü işinden ettirir."

Bill Shankly

"Birinciyse birincisindir, ikinciyse hiçbir şey."

Brian Clough

"Bazı insanlar futbolun ölüm-kalım meselesi olduğuna inanırlar. Sizi temin ederim ki, bundan çok daha fazlasıdır."

Şenol Güneş

"Karanlık aydınlıktan, yalan doğrudan kaçır. Güneş yalnız da olsa etrafına ışık saçır. Üzülmeye, doğruların kaderidir yalnızlık. Kargalar sürüyle, Kartallar yalnız uçar." (Ömer Hayyam'dan alıntı)

Gary Lineker

"Futbol, 22 oyuncunun 90 dakika boyunca bir topun peşinden koştuğu ve sonunda daima Almanların kazandığı bir oyundur."

Yılmaz Vural

"Futbolcu seve seve değil, döve döve adam edilir."

Luis Felipe Scolari

"Bir kupa kazanmak istiyorsanız Pele ne diyorsa tersini yapmalısınız."

possibly @onuralpwashere

grup ödevlerinde verdiğim katkı

FutMag @futmagazin · 19 Eyl
PSG forvet hattının birbirlerine yaptıkları asist sayısı. 🌱 🌱 🌱

Kadir Akgül @thekadirakgul · 19 Eyl
ona küçük sürprizler yapın

SOSYAL NABİZ

Metefizick @lameiaback

Beyler defansta çizeceğimiz üçgenin tanjantını yanlış hesaplıyorsunuz

OS 8:15 · 18 Eyl 2022 · Twitter for iPhone

SPORCULARIN GÖÇEBE HAYATI

AYSEL DAMAR

"Göçebe olmak vahşi bir şeydir. Sizi, yabancılara güvenmeye ve alışık olduğunuz ev ve arkadaş konforunu kaybetmeye zorlar. Dengenizi kaybedersiniz. Zorunlu şeyler (hava, uyku, rüyalar, deniz, gökyüzü) haricinde hiçbir şey sizin değildir. Her şey, sonsuzluğa ve ne hayal edersek ona yönelir." diyordu İtalyan Şair Cesare Pavese. Bu satırları okurken ilk göçebe hayatımın nerede ve ne zaman başladığı gözümün önünden film şeridi gibi geçmeye başladı.

12 yaşında spora attığım en büyük profesyonel adım bence ne zorlu antrenmanlar ne kamplar ne de yaşadığım diğer zorluklardı. En büyüğü

yabancılara güvenmem gerektiği ve güçlü olmam gerektiğini hissettiğim göçebe hayatımdı. Evden küçük bir kız çocuğu olarak çıkıp, tek başıma yaşamaya başladığımda olgunlaşmaya başladığımı fark ettim. Profesyonel sporcular bu hayatı çok yakından bilirler. Tüm zorluklarını ve tüm keyifli anlarını...

Kendilerine ait bir alanları yoktur, ev arkadaşları ve çevreleri devamlı değişir, bir şehre adapte olmuşken sezon biter ve zaman o kadar hızlı akar ki kendilerini başka bir şehrin takımında bulurlar. Beyaz çarşaf onlar için bir otel odasını temsil eder ve bu bitmeyen döngü her sene kendini

yeniler durur. Ne zaman artık bir yere ait olmayı isterler işte o zaman spor hayatlarını değil belki de bu döngüyü bitirirler.

Zaman zaman tüm sporcular şunu duymuşlardır; ne kadar güzel bir hayatın var, devamlı geziyorsun, başka şehirlerde... Bu belki de diğer insanlara göre şans olsa da, sporcular için ait olma duygusunu hep yarım bırakan bir süreçtir.

Onları zorluklara karşı güçlendiren en önemli sebeplerden birisi bana göre, saha dışında yaşadığı hayata uyum sağlama sürecinde geçirdiği devinimdir.

Çok küçük yaşlarda başlayan kamp dönemleri, turnuva hazırlık süreçleri ve sezonda sayısız kere farklı odalarda, farklı yataklarda yatmak, çoğu sabaha bilmediğiniz bir yerde uyanmak bence çok da kolay değil. En büyük konfor alanları olan kulüp evleri ya da kamp otelleri bazen zorlu şartlarla karşılaşır. Bu şartlara bile ayak uydurabilmek, durumu kendi yönlerinde pozitif çevirebilmek başlı başına bir süreç. Hepimiz şöyle gözlerimizi kapatıp aklımızdan bir geçirelim; sezon başında takım ile tanıştıktan sonra size ilk kulüp evi ya da kalacağınız yeri gösterdiklerinde şartlar iyiyse yaşadığınız konfor ve huzur ya da bir deplasmana gittiğinizde kalacağınız otelin, yatacağınız yatağın önemi basit gibi gözükse de sportif performans etkileyen en önemli dış sebeplerdendir.

Yakın zamanda Polonya'nın Lodz şehrinde Üniversiteler Avrupa Şampiyonasına gitmişim. Avrupadan gelen neredeyse 40'ın aşkın ülke sporcusu, şehirde kalan öğrenci yurtlarına yerleştirildi. Avrupa'nın en önemli organizasyonuna gittiğimin farkındaydım ve artık şartları çok fazla düşünecek ya da takacak durumda değildim. Ta ki kaldığım odadan içeriye girdiğim ana kadar. Bu kabusu atlatmam çok uzun sürdü. 8 gün kalacağım odanın, şartlar farklı olsa asla kalmayacağım bir yer olduğunu düşünerek nasıl uyum sağlayacağımı düşünmeye başladım. Daha önce çokça tecrübe etmemden dolayı odada hemen evimden gibi hissedeceğim kendi konfor alanlarımı oluşturup yanımda getirdiğim şeyleri odanın belli yerlerine koydum. Yatacağım yatak o kadar rahatsızdı ki, bu yataklarda sporcuların yatacağını düşününce asıl üzüntüm başladı. Çünkü ciddi bir performans sergileyip odaya geldiğinde kendini iyi hissedeceğin tek yer o yataktı. Benim için bu konforu düşünmek lüksü; çünkü hakkı olan sporcularımdı. Bu durumlara çok küçük yaşlarda alıştığımız için süreci atlatmak çok zaman almıyordu ve bir şekilde duruma karşı pozitif motivasyon oluşturmayı başarmıştık.

Kaldığımız oda, yaşadığımız evler, kamp merkezleri, oteller kimi zaman ailemiz, kimi zaman arkadaşlarımız, kimi zaman da sığındığımız en güçlü

dört duvar oluyorlar. Bazen kendimizi en rahat hissettiğimiz alanlar bazen ise kötü anılar ve tecrübelerle yeniden gittiğimizde içine asla girmek istemediğimiz mekanlara dönüşüyorlar.

2006 yılında Diyarbakır'da yeni kurulan kadın basketbol takımına transfer olduğumda kalacağımız kulüp evine götürülmüştük. Gerçekten şehrin en iyi yerinde bir sitede, her şey düşünülmüş tasarlanmış ve o zamanki şartlara göre bence gayet keyifli bir evdi. İlk gördüğümde çok mutlu olmuştum. Tüm takım arkadaşlarımın kendine ait odaları vardı ve oturma odası sohbetleri bizim en vazgeçilmez hobilerimizden birisiydi. Beraber kahvaltı hazırlıyor ve ev ile ilgili tüm süreçleri beraber yönetiyorduk. Evin en büyüğü, herkese belli görevler verip eşit şekilde yaşayabileceğimiz alanı tasarlıyordu. Hal böyle olunca yaşadığım alanı kendine ait hissetmek, orada güçlü kalabilmek ve konforlu bir şekilde yaşayabilmek daha mümkün kılınıyor. Hem başak burcu olmamdan dolayı hem de kendime has takımlarımdan dolayı yaşadığım alana herkesten fazla dikkat eden birisiyim. O yüzden profesyonel spor hayatımda ve iş hayatımda kaldığım yerlerin beni her zaman motive edecek şekilde oluşturulmasını ya da oluşturmayı isterim. Farklı süreçlerle başa çıkmaya çalışırken ise zorlandığım noktalar mutlaka olur ama bir şekilde aşım yoluma devam etmem gerektiğini bilirim.

Milli takım menajerliği yaparken, o kadar fazla seyahat ediyorduk ki artık tükenme noktasında kapıda bekler hale geldiğim zamanlar olmadı değil. Avrupa Şampiyonasını bitirmek, bir anlamda eve dönüş yolculuğu demekti. Beni en çok zorlayan şeylerden birisiydi devamlı kaldığım alanın değişikliği. Bazı karakterler için bu çok zor bir süreç olabiliyor.

Hiç unutamıyorum, bir keresinde Fransa'da Voiron'da bir kamp merkezinde kalmıştık. Odaya girdiğimde sanırım tutuklandığımı ve buranın bir hapishane olduğunu düşünüp bunun bir kabus olduğunu düşünmeden edemedim. Bu tamamen Fransa Federasyonu ile alakalı bir durumda ve asla çözüme kavuşturulmuyordular. Bir

Aysel Damar

şekilde orada kalarak herkes elinden gelen fedakarlığı gösterdi ve turnuvayı bitirdik. Türkiye bu anlamda hem federasyon hem de insanın misafirperverliğinden dolayı böyle sorunları yaşatan bir ülke asla olmadı. Ama işler Avrupada daha farklı diyebilirim.

Daha komik anılarım da var. Türkiye'de kamp yaptığımızda İstanbul'da kaldığımız bir otel vardı. Ben ise 3 hafta aynı odada kalmıştım. 4-5 günlük bir Avrupa seyahatine gidip otele döndüğümüzde resepsiyondan kartımı aldım ve ayaklarım otomatik olarak beni eski odama götürdü. Kartı kapıya taktığımda açılmadığını fark ettim ve daha sonra içeriden birisi çıkarak bana ne yaptığımı sordu. Ben ise bu odanın bana ait olduğunu söyleyerek asıl sizin burada ne işiniz var dedim. Yanlış odaya gelmişim ve oda misafirini benim odama girmekle suçluymordum... Böyle durumlara nadiren de olsa karşılaştığımız oluyor. Süreç o kadar hızlı akıyor ki değişikliklere ayak uydurmak zor bir duruma gelebiliyor. Sporcuların sanki lüks gibi algılanan bu alan ihtiyacı, aslında ne kadar insanı ve değerli bir yerde kimi zaman yöneticiler bu durumu anlamıyorlar.

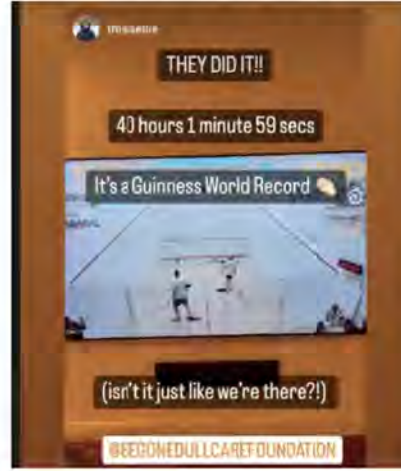
Altyapılardan A Takımlara kadar her sporunun hakkı olan bu ihtiyaç, kimi zaman kendisini zorlu şartlarla gösteriyor. Aslında barınma insana ait en temel ihtiyaç hiyerarşisinin en üstünde yer alan bir ihtiyaç. Bu hakkı kişilere uygun şartlarda sağlamak ya da sağlayamamak çok fazla anlaşılır bir şey değil benim adıma.

Göçebe olan ve bu vahşi hayatta kendini oraya ait hisseden herkese gelsin bu yazım.

GUINNES REKORLAR KİTABI İÇİN

40 SAAT ARALIKSIZ SQUASH MAÇI

AYTEN KEÇECİ

Squash sporunu daha fazla kit-
lelere ulaştırmak ve tanıtımını
yapmak için özellikle İngiltere'de
çok farklı organizasyonlar yapılmaya
devam ediyor. Bu organizasyonlardan
belki de en iddialısı, Guinness Rekor-
lar Kitabına girmek için, 15 Eylül'de
başlayan ve 16 Eylül'de sona eren,
Alex Preston ve Michael Pearce'in 40
saat aralıksız yaptığı squash maçı-
ydı. Squash maçı 40 saat, 1 dakika 59
saniye sonunda tamamlandı. Toplam
407 set oynandı. Alex Preston 321 set,
Michael Pearce 86 set kazandı.

İngiltere'nin Hertfordshire ken-
tindeki Tring Squash Club'da yapılan
organizasyon hem Guinness Rekor-
lar Kitabına girmek hem de bağış
toplamak amacıyla gerçekleşti. Birçok
sponsor firmanın desteği ve bireylerin
internet sitesi üzerinden yaptıkları
katkıları ile toplanan yardım paraları
Florence Nightingale hayır kurumuna
bağışlanacak. Maç boyunca toplanan
para 8.393 Sterlin oldu. Hedeflenen
bağış miktarı 8.000 Sterlin olmasına
rağmen toplanan para 9.500 Sterlin'i
geçmiş durumda.

Guinness Rekorlar Kitabı tarafın-
dan tanınan mevcut rekor, 38 saat 27

saniye ile 2015 yılında İngiltere'nin
Worcestershire kentindeki Barnt
Green Spor Kulübü'nde rekoru kıran
Jamie Barnett ve Len Granger'in
elindeydi.

Sporun, bir yandan eğlendirirken
diğer yandan başka hayatlara dokuna-
bilecek çalışmalara dahil edilmesi, in-
sanlara yardım edebilmenin başka bir
yolunun daha olduğunu hatırlatıyor.

DÜNYA, KADINLAR SQUASH HAFTASINI KUTLUYOR

17-25 Eylül tarihleri arasında
dünyanın dört bir yanındaki ülkeler,
kadın squash profilini geliştirmeyi
amaçlayan uluslararası bir kampanya
olan Kadınlar Squash Haftasını çeşitli
yaratıcı programlarla kutladı.

Pakistan'da Pakistan Squash Fede-
rasyonu, İslamabad'daki Mushaf Squ-
ash Kompleksi'nde Kadınlar Squash
Haftası turnuvasına ev sahipliği yaptı.
Pakistan Spor Kurulu Genel Müdürü
Asif Zaman'ın katıldığı finalde Ami-
na, Zaman'ı 2-1 (11-4, 8-11, 12-10)
yendi. Etkinlikte, Pakistan'ın dört bir
yanından oyuncular ağırlandı.

ABD'de kadınlar ve çocuklar
için bir dizi ücretsiz etkinlik yapıldı.
US Squash, sosyal medyanın etkisi,

ailelerin rolü ve sporda kişisel gelişim
üzerine atölye çalışmaları içeren bir
Kadınlar ve Kızlar Zirvesi düzenledi.

Kanada'da, ülke çapında katılımlı
oturumlar ve squash'a yeni başlayan-
lar için uygun etkinliklerle bir dizi
organizasyon düzenlendi.

İngiltere'de, Birlikte Ralli kampan-
yası, herkesin squash'ı olabildiğince
sıcak ve açık hale getirmeye oynayabi-
leceği rolü vurgulamaya devam etti ve
kulüpiere etkinlikler düzenlemelerine
yardımcı olmak için kaynaklar sağlan-
dı. Ülke çapında birçok özel kulüp

başarılı programlara ev sahipliği yaptı.

Avustralya'da kadın squash'ının
dünü, bugünü ve geleceği, paylaşılan
başarı hikayeleri ve Barbara Slotemaker
de Bruine'nin yeni inanılmaz
kitabı 'The Golden Age of Australian
Women's Squash 1962-2010' ile kutlan-
dı.

Papua Yeni Gine'de ülkenin kadın
squash oyuncularını kutlamak için
sosyal medya kullanıldı.

Kadınlar Squash Haftası İskoçya'da
kutlandı ve 2022 İskoç Kadınlar ve
Kız Sporları Haftası (3-9 Ekim) sıra-
sında daha fazla etkinlik yapılacağı
duyuruldu.

Mısır'ın Physician Kulübü, Slovak-
ya'nın Squash Centrum Pionierska,
Suudi Arabistan'ın ALSafa Kulübü ve
2022 WSF Dünya Gençler Squash
Şampiyonası'nın ev sahibi mekanlan-
rından biri olan Fransa'nın TSB Jar-
ville'i de dahil olmak üzere dünyanın
dört bir yanındaki bireysel kulüpler,
ilk defa squash raketi alan kadınları
ve kızları cesaretlendiren başlangıç
düzeyinde dersler düzenledi.

Profesyonel sporcular, dünya 4
numarası Amanda Sobhy ve dünya
8 numarası Sarah-Jane Perry gibi en

iyi oyuncular etkili röportajlar verdi.
Perry, internet spor haber sitesi Give
Me Sport'a verdiği demeçte, cinsiyet
farkını kapatmak için daha yapıla-
cak işler olmasına rağmen, "bunun
söz konusu bile olmadığı sporun bir
parçası olmaktan gurur duyduğunu"
söyledi.

SİNGAPUR'DA SANAT-SQUASH ETKİNLİĞİ

Fransa'nın Nantes şehrinde yapılan
Open de France turnuvasındaki cam
çevresinde çok sayıda grafiti bulun-
yor. Singapore Squash, bu temadan
yola çıkarak hem çocuklar hem de
yetişkinler için çok eğlenceli bir pro-
gram yaptı. Splash Paint Squash adını
verdikleri tanıtım projesinde, Singa-
pur Adası Country Club'da kurulan
cam kortta çocuklar ve yetişkinler
boyalı toparla squash oynadılar.
Ailelerin oldukça fazla ilgi gösterdiği
programda, çocuklar çok güzel saatler
geçirdi. Etkinlik sonrası squash kortu
rengarenk boyalara bezendi.

Singapur Squash tarafından
düzenlenen bu yaratıcı program,
toplumdaki tüm yaş gruplarına sanatı
squash ile birleştirmeye teşvik ediyor.
Su bazlı boyalar kullanıldı. Bu

sayede cam kortun temizlenerek eski
haline getirilmesi kolay oldu.

Singapur Squash, gerçekleştirdiği
bu sanat projesini, yeni nesil çocukları
squash'a çekmek ve özellikle okullarla
etkileşim kurmak için tasarlanmış
daha geniş bir planın parçası olarak
organize etti.

Singapur Squash Genel Müdü-
rü Alex Wan, "Splash Paint Squash,
Squash Herkes İçin projemizin bir
parçasıdır. Daha kapsayıcı olmanın ve
squash tutkunu olmayanları ve sporda
yeni olan insanları cezbetmenin yollarını
düşünmeye başladık. Bu nedenle
genç veya yaşlı, yetenekli veya engelli
herkes için squash mottosundan yola
çıkarak" dedi.

15-20 Kasım'da OCBC Arena'da
gerçekleştirilecek olan PSA altın
etkinliği Marigold Singapore Open
turnuvasına mümkün olduğunca fazla
seyircinin izleyebilmesi için çalışmal-
ar yapan Singapore Squash, turnuvaya
katılacak isimleri duyurdu.

Katılım listesi şu anda dünyanın
en iyi on erkek ve kadın oyuncu-
sundan birçoğunu içeriyor, bunların
başında Ali Farag, Paul Coll, Mostafa
Asal, Diego Elias, Tarek Momen,
Amanda Sobhy, Gina Kennedy, Joelle
King, Rowan Elaraby, Sarah-Jane
Perry ve Gina Kennedy geliyor.

Turnuvayı izlemeye gelecek genç-
lerin aynı zamanda squash'ı deneyim-
leyebilmesi için açık hava kortları
kurulacak.

Futbol tarihinin en ehemmiyetli dönüm noktalarından birisi de efsane futbolcu Luis Figo'nun Barcelona'dan Real Madrid'e transfer oluşudur. Bu hâdise "Figo Vakası: Futbol Tarihinin En Sansasyonel Transferi" isimli belgesele konu oldu. Netflix için çekilen mevzubahis belgesel, 22 yıl önce yaşanan hâdisenin tüm muhataplarına mikrofon uzatıyor.

